

Clam contra la retallada dels serveis públics

Prop de 20.000 persones es van concentrar ahir a la plaça de Sant Jaume amb el lema "Contra les retallades, defensem els serveis públics".

La concentració va ser convocada per expressar el profund malestar social que estan cau-

sant les retallades imposades pel Govern de la Generalitat al sector públic, retallades que afecten no només els treballadors i treballadores sinó la ciutadania en general. Per aquest motiu, diverses organitzacions socials s'han sumat a les rei-

vindicacions dels sindicats i tots junts han convocat una gran manifestació ciutadana per al proper dissabte 14 de maig, a les 11 h, a Barcelona, per exigir la fi de les retallades i reclamar l'existència dels serveis públics com un dret de la ciutadania. ■

Suport a la campanya "No canviem de llengua" en la justícia

CCOO de Catalunya i el seu Gabinet Tècnic Jurídic s'han adherit a la campanya "No canviem de llengua", una iniciativa promoguda per l'Associació de Juristes en Defensa de la Llengua Pròpia que té com a objectiu fomentar l'ús social del català

en l'àmbit de la justícia. Aquesta adhesió s'emmarca en l'acord de col·laboració que ara fa tres anys van signar les tres entitats per promoure conjuntament accions d'extensió de l'ús del català en l'Administració pública i, més específicament, en la de justícia.

L'acord ha servit per reforçar les actuacions que, des de ja fa força anys, desenvolupen CCOO de Catalunya i el seu Gabinet Tècnic Jurídic per avançar en l'ús del català en l'àmbit sindical i judicial. ■

Veure article a la pàgina 4

Deducció de la quota d'afiliació en la declaració de la renda

La quota d'afiliació sindical a CCOO és una despesa que podeu deduir quan realitzeu la vostra declaració anual de la renda, així ho marca la llei de l'IRPF. Podeu deduir les quantitats que heu pagat en concepte de quo-

tes per la vostra afiliació a CCOO. Els justificants són els mateixos rebuts bancaris o de nòmina que ja teniu. En tot cas, si us cal un certificat, el trobareu a <http://www.ccoo.cat/aspnet/noticia.aspx?id=77080>

Per a qualsevol consulta, podeu adreçar-vos a: uat@ccoo.cat La quantitat a deduir cal posar-la en l'espai reservat a "Quotes satisfetes a sindicats" [casella 011] de l'imprès oficial (digital o en paper) de l'IRPF. ■

editorial

Treballem més hores i som menys productius

Segons un informe de l'OCDE les treballadores i treballadors espanyols treballem més hores que les alemanyes i alemanys, i som menys productius. Així de contundents són les dades d'aquest informe, que deixa clar que als països més desenvolupats i més competitius es treballen menys hores, es comparteix més la feina domèstica i hi ha menys desigualtats entre homes i dones, també pel que fa a nivells salarials.

Aquestes dades no fan més que corroborar el que nosaltres ja diem repetidament. La productivitat no depèn del salari ni de les hores treballades sinó d'altres factors, com la innovació i la modernització dels processos, la millora de l'organització del treball i la qualificació de les persones que hi treballen.

Aquesta crisi hauria de servir per canviar les velles receptes de competir en cos-

tos laborals (baixos salaris i precarietat) per guanyar productivitat. Els països més avançats ens ho estan demostrant. Si continuem amb les retallades i la baixa de sous i condicions laborals no sortirem de la crisi al costat dels països capdavaners sinó al costat dels que són a la cua. Esperarem la propera crisi per canviar d'estratègia? ■

Arriba el Primer de Maig

El diumenge 1 de maig celebrarem un dels esdeveniments sindicals més importants de l'any. Des de CCOO de Catalunya creiem que és moment de sortir al carrer a defensar els nostres drets. En un moment de retallades imposades pels governs contra la classe treballadora, hem de fer veure la nostra força.

Les manifestacions convocades a Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona i Tortosa serviran per demanar la retirada de la darrera reforma laboral aprovada pel Govern central: per això hem impulsat la recollida de signatures de la ILP (iniciativa legislativa popular) per una ocupació estable i amb drets.

Com cada any, després de la manifestació de Barcelona es farà un vermut a la plaça del Rei. ■

Les mobilitzacions continuen

La lluita dels treballadors i treballadores de Ficososa ha donat fruit. Després d'una vaga de dos dies, es va arribar a un principi d'acord per al trasllat a Sòria de l'activitat productiva de la planta de Mollet del Vallès.

Mentrestant, la plantilla de Derbi continua amb les mobilitzacions contra el trasllat a Itàlia de la producció de la planta de Martorelles. També a Mecalux continuen protestant contra la decisió de l'empresa de trencar el pacte econòmic acordat per al període 2009-2012, mesura que suposa una sensible pèrdua de poder adquisitiu per a la plantilla.

D'altra banda, el bloqueig en les negociacions dels convenis de *contact centers* i de cava i vins escumosos ha portat els treballadors i treballadores d'aquests sectors a mobilitzar-se. ■

CCOO, sumant representativitat

Els delegats i delegades de CCOO han aconseguit bons resultats en diferents eleccions sindicals. Per exemple, som primera força en el conjunt de l'Ajuntament de Barcelona, i en els de Manresa, Palamós, Rubí o Sant Feliu de Llobregat.

Guanyem en els supermercats Sorli Discäu; a Pabasa (Pavimentos Barcelona, SA); al Grupo Hospitalario Quirón, de Barcelona; a Lacer, de Cerdanyola del Vallès, o a l'Hospital General de Granollers.

D'altra banda, CCOO ha obtingut representació en tots els comitès de Catalunya en les eleccions sindicals del personal laboral del Departament d'Ensenyament, ha guanyat al Departament de Governació i augmenta la representativitat a la Diputació de Barcelona. ■

Eliminar l'impost de successions és una irresponsabilitat que costarà centenars de milions d'euros a l'any

CCOO de Catalunya considera una irresponsabilitat la decisió del Govern d'Artur Mas d'eliminar l'impost de successions per als familiars pròxims i prescindir d'aquesta manera dels centenars de milions

d'euros que cada any suposa la recaptació d'aquest tribut. El sindicat destaca,

a més, que aquesta mesura es dona en un moment en què se succeeixen retallades de drets i serveis per a la ciutadania (com l'educació, la sanitat o els serveis socials) i dels salaris dels treballadors i treballadores públics. CCOO vol recordar que el deute públic també s'ha d'equilibrar amb la recaptació d'impostos i no només retallant despesa pública.

Desmantellar l'Estat del benestar

La decisió de suprimir pràcticament la totalitat de l'impost de

successions, que recordem que fins ara només pagava la gent més rica (concretament el 6%), s'emmarca en les polítiques ultraliberals, que aprofiten la situació de crisi per desmantellar l'Estat del benestar. En aquest sentit, i per reclamar la fi d'aquestes polítiques, el sindicat fa una crida als treballadors i treballadores de Catalunya, i a la ciutadania en general, perquè participin en les mobilitzacions convocades en defensa dels serveis públics i els drets socials. ■

CCOO organitza el divendres 29 d'abril un col·loqui sobre l'ètica i els valors del sindicalisme

El crític literari i analista social Luis García Montero participarà, juntament amb el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, en una taula col·loqui titulada "La dimensió social del treball actualment", que tindrà lloc el proper 29 d'abril a la sala d'actes de la seu de CCOO de Barcelona (Via Laietana, 16). Aquesta taula començarà a les 12 hores i serà

moderada per Alicia Salcedo, secretària d'Organització de Comfia - CCOO de Catalunya. Abans, a les 11 hores, en el marc d'aquest acte, es presentarà el llibre *Ètica i valors del sindicalisme*, de l'autor Jordi Barra. Aquest llibre és una reflexió interna sobre els valors que representa el sindicalisme de CCOO, resultat de les impressions d'una sèrie d'afiliats de CCOO

exposades a l'autor, i aborda els valors propis de la nostra organització: treball, igualtat, solidaritat, reivindicació i col·lectiu, entre d'altres. El llibre es repartirà el dia de la presentació i es podrà baixar en format llibre electrònic al web www.ccoo.cat/formaciosindical. ■

Reunió amb ERC per analitzar la situació econòmica

CCOO de Catalunya es va reunir

el 7 d'abril passat amb una delegació d'ERC per parlar de la situació política, econòmica i social. La trobada va tenir lloc en l'actual context de retallades presentades pel Govern de la Generalitat, ara que falten només unes setmanes per a les eleccions

municipals del 22 de maig. Després de la reunió, celebrada a la seu del sindicat a Barcelona, els secretaris generals de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, i d'ERC, Joan Ridaó, van comparèixer davant dels mitjans de comunicació. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

CCOO
www.ccoo.cat

Per a més informacions, connecta't

www.ccoo.cat

CCOO

Bruno Bouvier secretari general de la CGT de Rhône-Alpes

“Hi ha una absència total de democràcia en el que estan treballant els caps d'Estat, perquè no incorpora cap tipus de concertació amb els representants dels treballadors i treballadores o de la ciutadania.”

Els dies 23 i 24 de març, una delegació del Secretariat de la CGT de Rhône-Alpes, encapçalada pel seu secretari general, Bruno Bouvier, va visitar CCOO de Catalunya. Un seguit de reunions sobre temes lligats a l'ocupació, la formació, l'articulació del diàleg social o la negociació col·lectiva van permetre obrir un important intercanvi de perspectives i d'anàlisis sobre qüestions de gran rellevància i actualitat sindical.

■ Com ha afectat la crisi a la regió de Rhône-Alpes?

Com a molts països d'Europa i del món, la situació s'ha degradat des del punt de vista de l'ocupació, amb dues categories especialment afectades: els treballadors i treballadores de menys de 30 anys, i de més de 50 anys. Un altre element important és el de la precarietat, que s'ha estès de manera important a Rhône-Alpes i a França. El salari mínim interprofessional a França és aproximadament de 1.000 € nets, però un de cada quatre assalariats guanya menys de 750 €. Això és degut a la precarietat que s'ha estès amb la crisi.

■ Aquí hem seguit amb molt d'interès aquestes vuit o nou mobilitzacions en defensa de les pensions a França. Quina és la reflexió que heu fet després d'aquest procés de mobilització general?

Efectivament, hi ha hagut una mobilització excepcional amb un element central: 8 organitzacions sindicals franceses han treballat unides des del principi fins al final de les mobilitzacions. Per tant, hi ha una sensació d'èxit però també de fracàs perquè no s'ha aconseguit canviar el curs de les coses, i la llei, malgrat tot i tothom, ha

passat sense negociació. Per tant, hi ha dos sentiments contradictoris que han obert un debat: la convicció que s'ha fet el que s'havia de fer, però també que no s'ha tingut l'eficàcia que era necessària. Sens dubte, això serà una qüestió que debatrem en els congressos de les nostres organitzacions: saber com fer que el sindicalisme sigui més eficaç.

■ Rhône-Alpes, com Catalunya o la Llombardia, és una regió amb un teixit econòmic i industrial fort. Quins són els principals reptes industrials en aquests moments per a Rhône-Alpes?

Rhône-Alpes, com moltes altres regions europees, ha vist com es reduïa la seva activitat industrial, tot i que continua sent una regió industrial amb sectors forts, com l'automobilístic, l'energètic, el químic, el tèxtil o l'agroalimentari. Tenim dos reptes importants. El primer correspon als sectors que estan en situació de mutació per qüestions de desenvolupament sostenible. Aquí el que es planteja és si les empreses de la nostra regió sabran capgirar la tecnologia per produir en condicions acceptables per a la societat. El segon, que va íntimament lligat al primer, és la qüestió de les competències en diversos sectors en què es jubilaran durant els propers cinc o deu anys molts treballadors i treballadores, per a qui caldrà trobar relleu. Per tant, és fonamental tenir una previsió de l'ocupació i de les competències que seran necessàries per fer front a les mutacions i evolucions que van lligades als canvis tecnològics.

■ Tenim la impressió que amb Sarkozy els serveis públics francesos, fins ara de gran qualitat, estan en situació de risc. Quina

és la vostra posició davant la situació del servei públic en el marc d'aquesta política liberal?

Aquesta és una qüestió molt important i és innegable que els serveis públics, amb una estructura important, són els que han afavorit el desenvolupament al nostre país. Ara se'ls està atacant amb força. Hi ha parts senceres que estan desestructurades, com per exemple un sector emblemàtic, com el de l'educació, amb baixes d'efectius i dificultats per educar els joves en bones condicions. Per tant, hi ha un profund malestar al voltant dels serveis públics. La CGT ha decidit fer front a aquesta qüestió i hem començat un treball aprofundit per donar un nou sentit a la noció de servei públic. S'ha fet en el marc d'una comissió nacional que ha treballat al llarg d'un any i que ara ha presentat les seves propostes, que hauran de ser validades i que donaran lloc a una gran campanya al voltant d'aquesta qüestió. El servei públic va lligat a molts aspectes, i té una projecció que ha d'anar més enllà de les qüestions polítiques. D'aquí a un any tenim eleccions presidencials, i s'haurà de treballar més enllà per reconquerir un servei públic de qualitat, que ha patit un seriós atac els darrers anys.

■ Amb el Pacte per la competitivitat i el Pla de governança europeu, Europa torna a estar d'actualitat, tot i que penso que coincidim amb la CES que no és aquesta Europa la que ens interessa?

Ens identifiquem absolutament amb el que ha fet la CES o amb la declaració que han fet CCOO i UGT de Catalunya, aquest 24 de març. Hi ha una apreciació idèntica. Jo vull recollir les paraules de John Monks quan va dir que es tracta d'un pacte quasi colonial. S'ha

d'insistir encara més en l'absència total de democràcia en el que estan treballant els caps d'Estat, perquè no incorpora cap tipus de concertació o discussió, ja sigui amb els representants dels treballadors i treballadores o de la ciutadania. A la CGT ens hem plantejat aquesta qüestió, i si en els propers anys continuem en aquesta lògica d'una Europa liberal i autoritària, ens podem trobar amb un replantejament popular extremadament profund pel que fa a Europa i a la construcció europea. Per tant, hi ha un risc per al futur d'Europa, que podria tenir conseqüències catastròfiques.

■ Finalment t'agradiria que ens expliquessis quin és el sentit sindical de la xarxa dels Quatre Motors en la qual participen els sindicats de Rhône-Alpes, Baden-Württemberg, Llombardia i Catalunya?

Els Quatre Motors van ser creats ja fa més de 20 anys. Des del punt de vista sindical, la xarxa es correspon amb la de les quatre regions polítiques més fortes d'Espanya, França, Itàlia i Alemanya. Aquesta estructura institucional va donar lloc a un cert nombre d'iniciatives noves, però que potser no es van reflectir en qüestions concretes, visibles per a la ciutadania. D'altra banda, la institució dels Quatre Motors, després de molts anys, es troba en una situació difícil, amb una clara baixa en l'activitat. Sindicalment tenim necessitat de rellançar la mecànica dels Quatre Motors i d'introduir una estratègia ambiciosa pel que fa a la millora de les condicions socials dels assalariats i assalariades, i del desenvolupament econòmic. Per això té sentit recuperar l'activitat i donar-hi més visibilitat; i si la política no hi arriba, mantindrem els contactes per continuar treballant plegats dins la xarxa sindical. ■

Si vas al jutjat no canviïs de llengua: TOTHOM ENTÉN EL CATALÀ

L'Administració de justícia protegeix els drets lingüístics dels ciutadans i ciutadanes? Aquesta punyent pregunta ens l'hem feta des de l'Associació de Juristes en Defensa de la Llengua Pròpia, en constatar que, si bé l'any 2005 el nombre de sentències dictades en català era d'un 20%, l'any 2009 ha estat d'un 16% i, segons sembla, les dades de 2010 són encara pitjors... I tot això passa quan a Catalunya cada vegada hi ha un sentiment de reconeixement nacional molt més fort i manifest.

Amb l'enquesta d'usos lingüístics que va dur a terme la Direcció General de Política Lingüística l'any 2008 a tots els jutjats i tribunals de Catalunya, es va poder comprovar que el 99% de les persones que hi treballen entenen perfectament el català (des del jutge/essa fins al funcionari/ària d'auxili que és a l'entrada); el 91% el poden parlar i el saben llegir, i el 80% el saben escriure i, a més a més, majoritàriament aquests funcionaris/àries, inclosos els jutges/esses i secretaris/àries, tenen titulació de nivell C i B de català, la qual cosa els serveix com a mèrit per aconseguir la plaça que desitgen.

Des del punt de vista legal, ningú no pot discutir que la cooficialitat de la nostra llengua, juntament amb el castellà, neix de la mateixa Constitució espanyola, que estableix la cooficialitat de les altres llengües de l'Estat en determinades comunitats autònomes (art. 3). És per això que el nostre Estatut de 2006, validat en aquest punt pel Tribunal Constitucional, recull el dret d'opció lingüística que tenen tots els ciutadans i ciutadanes d'aquest país de poder-se dirigir a l'Administració en la llengua que prefereixin, cosa que comporta lògicament que l'Administració els ha d'atendre en la llengua que ells o elles triïn (art. 33).

Això, que és tan clar i que no deixa ja marge per a la interpretació jurídica, resulta que és obviat sovint pels jutjats i tribunals, ja que hi ha una multitud de casos en què els ciutadans i ciutadanes es volen dirigir en català a l'Administració de justícia, i aquesta els contesta en castellà, o els diu que si no canvien de llengua no els entendran. D'aquesta manera, l'Administració oblidada que el dret d'opció lingüística de triar la llengua en què es vol expressar una persona és un dret fonamental que es recull en el nostre ordenament jurídic i en tots els tractats internacionals de drets humans i civils, com, per exemple, en la Carta europea de llengües minoritàries o regionals, ratificada per Espanya l'any 2001.

Aquesta greu situació ha comportat que els ciutadans i ciutadanes d'aquest país percebem l'Administració de justícia com una administració llunyana i forana, que per respecte canviem de llengua d'entrada i que pensem, després de tot l'enrenou de l'Estatut, que amb la sentència del Tribunal Constitucional hem perdut diferents drets, entre els quals el de poder parlar català als jutjats. Les resolucions judicials que s'estan dictant últimament per peticions de pares castellans o associacions que defensen l'ús del castellà sembla que donen a entendre que els catalans i catalanes no hi tenim res a fer... Però això no és així, ni de bon tros.

Per aquest motiu, des de l'Associació de Juristes en Defensa de la Llengua Pròpia hem endegat una campanya de sensibilització dirigida a la ciutadania perquè sàpiga que té tot el dret a triar la llengua en la qual vol ser atesa davant l'Administració de justícia.

El lema és ben senzill i directe: "SI VAS AL JUTJAT, NO CANVIÏS DE LLENGUA. TOTHOM ENTÉN EL CATALÀ".

El que no pot ser és que, a hores d'ara, afortunadament puguem fer la majoria de les accions diàries de la nostra vida en català (anar al metge del CAP, comprar un bitllet a Renfe, anar a Correus, etc.), i que quan entrem en un jutjat, automàticament, canviem de llengua, com si les persones que hi treballen no fossin ciutadans i ciutadanes dels nostre país i no ens entenguessin. Aquest mal entès "respecte" que tenim els catalans i catalanes de canviar sempre de llengua si algú ens parla en castellà no ens pot malmetre el nostre dret a triar la llengua en la qual volem explicar al jutge o jutgessa què ens va passar en aquell accident, robatori, etc. No és el mateix explicar un fet en la llengua en la qual et sents més còmode i segur, que utilitzar una llengua que no uses habitualment, com pot ser el castellà, i això té la seva importància, ja que al jutjat sempre ens hi estem jugant coses importants i transcendents.

La prova d'això la tenim en els mateixos jutges/esses, secretaris/àries i funcionaris/àries que fa molts anys que són a Catalunya i que per comoditat i seguretat continuen parlant en castellà malgrat que entenen i, fins i tot, en la seva vida privada amb els seus fills i filles parlen en català. La seva comoditat o el fet que ens responguin en castellà no pot anar en perjudici dels nostre dret lingüístic a parlar en català.

Aquesta campanya, que es canalitza a través del web nocanviemdelengua.cat, va dirigida a la ciutadania però també a totes les persones que intervenen en un procés judicial (jutges/esses, fiscals, secretaris/àries, advocats/ades, procuradors/es, etc.), ja que, curiosament, aquells que han de protegir els nostres drets, entre ells els lingüístics, són els que s'obliden de fer-ho amb excuses com: els jutjats ja tenen prou feina, si ens posem forts amb el tema del català ningú no voldrà venir a Catalunya a treballar, millor que li parlem en castellà al jutge: només falta que es molesti...!

De què serveixen les lleis (Constitució, Estatut, Llei orgànica del poder judicial, Llei d'enjudiciament civil), si els juristes que les han d'aplicar s'obliden d'informar la ciutadania sobre el dret que té a parlar en castellà o en català en les mateixes condicions i garanties jurídiques, i a respectar la seva opció quan ha fet la tria?

Quan ens creurem una vegada per sempre que la cooficialitat de les llengües comporta donar un servei públic en ambdues llengües? Ningú no obliga ningú a fer una oposició per entrar a l'Administració de justícia i, per tant, si es tria aquesta opció, cal saber que et poden destinar a una comunitat on hi ha dues llengües i, moltes vegades, dos drets civils diferents, i que, per tant, no és un caprici dels governants d'aquella comunitat que hagis d'atendre els ciutadans i ciutadanes, en el nostre cas, en català i castellà, sinó que és una obligació que neix dels mateixos textos legals que vas haver d'estudiar per aconseguir aquella plaça en l'Administració de justícia ■